

Markko Viktor Tapper

(15.8.1924-14.6.1973) Kirjailija Marko Tapio

“Veljesten vanhin. Ankkuriainesta oli ja Mooses.

Etevä kirjailija ja kuoleman vimman mies.”

Pääteokset: Aapo Heiskasen viikatetanssi, Arktinen hysteria 1 ja 2. Tapion tuotanto käsittää 12 proosateosta sekä monia näytelmiä. Viimeiseksi näytelmäksi jäi urheiluaiheinen Sekuntikello. Hän on saanut mm. valtion kirjallisuuspalkinnon sekä Akatemia-apurahan, F. E. Sillanpää-palkinnon ja Bergbom-palkinnon.

Harri Tapper

(28.3.1929-) Opettaja, kirjailija

“Veljesten terävää. Porvarillinen ja yhteiskunnallinen. Kummallinen. Taiteilijana räisky, kunhan ikää saa.”

Pääteokset: Näin syntyvät revontulet, trilogia taiteilijaveljesten lapsuudesta; Hevoset on arvaamaton; Pitkäsuisten suku. Tuotantoon kuuluu romaaneja, novelleja sekä näytelmiä. Hän on saanut mm. kirjallisuuden Suomi-palkinnon, Pro Finlandia-mitalin, kirjallisuuden valtionpalkinnon sekä Mikael Agricola-mitalin.

Kain Tapper

(6.6.1930-17.8.2004) Kuvanveistäjä, Kuvataideakatemian opettaja ja professori

“Ehjäniskainen mies, luontoihminen. Urheilijana uhmakas. Kuvanveistäjänä hyvä. Vihtorin ja Suomen Akatemian jäsen.”

Julkisia teoksia: Golgatan kallio, Oriveden kirkko; Alkukivet, Joensuun korkeakoulu; Vuorten synty, Rovaniemi; Musta kallo sekä Maakallo, Saarijärven museon veistospuisto, Saarijärvi; Alkunäytös, Suomen Kansallisoopperan aukio, Helsinki; Tarmo Mannin muistomerkki, Saarijärvi; Ajan virta, Turku; Yö, Jyväskylä; Surumarssi, Tapperien sukuhaudan hautamuistomerkki, Läntinen hautausmaa, Saarijärvi.

Kain Tapper on osallistunut kymmeneen yksityis- ja yhteisnäyttelyihin. Hänen teoksiaan on useissa keskeisissä suomalaisissa taidekokoelmissa. Hän on saanut mm. valtion taidepalkinnon, Overbeck- ja Henrik Steffens-palkinnon. Hänelle on myönnetty professorin sekä akateemikon arvonimi.

Yrjö Tapper

(19.8.1932-) Lavastaja

“Urheilijana monilajisin. Niin hyvä, että harmitti. Kulissinpystyttäjä pätevä. Puhuu vähän, mutta tarpeellista.”

Pääteokset: Yli 300 lavastusta mm. Tampereen teatterissa, Suomen Kansallisteatterissa sekä Porin teatterissa. Hän on suunnitellut myös näytelmien käsiohjelmiä sekä julisteita. Yrjö Tapper on tehnyt useita oopperalavastuksia, mm. Wagnerin Lentävään hollantilaiseen sekä Kokkosen Viimeisiin kiusauksiin. Yrjö Tapper on saanut mm. Tampereen Teatterikesän palkinnon Ruskie neitsyt -näytelmän lavastuksesta.

Veljesten luonnehdinnat: Harri Tapper, Suku puussa.

Juhola

Ryöppäläntie 59, Tarvaala, Saarijärvi.
Tiedustelut puh. (014) 459 8291 sekä
(014) 459 8411.

Juhola on avoinna kesäisin ja sopimuksen mukaan myös muina aikoina.

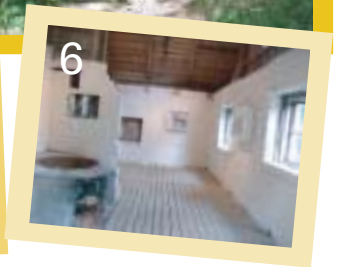
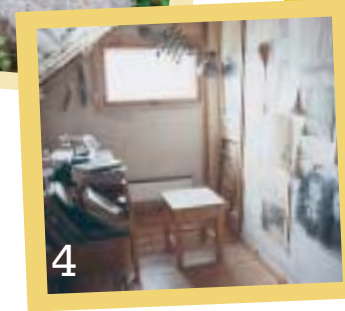
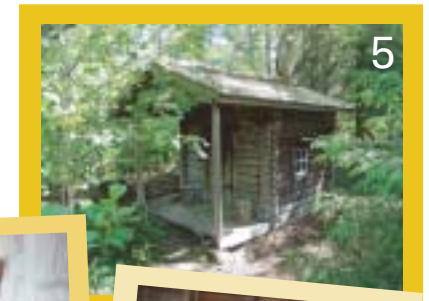
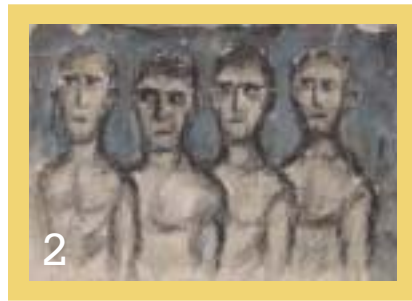
www.saarijarvi.fi/juhola

Painovuosi: 2006.

Juhola

1. Leuhunkoski. 2. Yrjö Tapperin maalaus veljeksistä. 3. Varma-hevosen hautakivi. 4. Markon kirjoituskoppi. 5. Synnyinsauna. 6. Galleria Jarska.

Esitteen kuvat: Olavi Lahtela, Eino Heinänen, Marko Tapio Risto Kalenius ja Kari Kotilainen.

JUHOLA -TAPPERIN TAITEILIJAVELJESTEN KOTITILA

Juhola on Tapperin taiteilijaveljesten Harrin, Markon, Kainin ja Yrjön kotitila. Perheen isä Vihtori Tapper sanoi itseään sekatyömieheksi, usean työn taitajaksi. Hän oli hyvä käsistään ja hyvä tarinankertaja. Aino oli perheen kuvataiteilija. Hän teki maalauksia ja huoneentauluja sekä veisti puulehmiä. Perheen lapsista varttui hyviä työmiehiä, urheilijoita sekä tunnettuja taiteilijoita. Päärakennuksen yläkerrassa on Markon kirjoituskoppi ja veljesten huoneet alkuperäisine kalusteineen. Juholassa järjestetään erilaisia tapahtumia ja galleria Jarskassa on kesäisin näyttely. Maastoreitti esittelee veljesten tuotantoon liittyviä kohteita.

Tapperin perheen käymä "koskisota" nosti ensimmäisenä luontoarvot huomion kohteeksi. Kain Tapperin Juholassa valmistama Surumarssi-teos käynnisti puolestaan keskustelun "kantotaiteen" oikeutuksesta.

Juholassa elettiin hyvin samanlaista elämää kuin lukemattomissa muissa pienviljelijäkodeissa ympäri Suomea. Tekemistä riitti myös lapsille. Ensin auteltiin äitiä ja isää kotiaskareissa, sitten ylennettiin paimeniksi, päästiin pelto- ja metsätöihin ja vuosien myötä uittoon ja muunlaiseen tienesttiin. Vanhemmat sallivat leikin ja ilonpidon. He ymmärsivät, ettei poikien elämä saa olla pelkkää kauranniittoa ja tukinuittoa.

Tapperin veljesten isoisän isä Juho Mikonpoika asettui asumaan Ryöppälän torppaan 1861. Tila jaettiin myöhemmin, ja veljesten isoisän saamaa osuutta kutsuttiin Juholaksi. Veljekset: kirjailijat Harri ja Markko (Marko Tapio) sekä kuvanveistäjä Kain ja lavastaja Yrjö Tapper viettivät tilalla lapsuutensa ja nuoruutensa. Nykyinen päärakennus on valmistunut 1947. Veljesten vanhemmat, Aino ja Vihtori, asuivat siinä kuolemaansa saakka. Rakennuksen yläkerrassa on Markon kirjoituskoppi ja veljesten huoneet alkuperäisine kalusteineen.

Vierailijat voivat tutustua Juholan pihapiiriin merkittävää maastoreittiä seuraten. Maastoreitin varrella on Tapperin veljesten nuoruusvuosien tapahtumapaikkoja. Maastoreittiin kuuluvat mm. Tiltan kirkkotie, Taivaanisän jalanjälki, Kainin muotokivet, Markon tuonela, Haltiapuu, Vihtorin katumakivi, Hevosensa hauta, Lato johon Yrjö katosi, Tervatun vasikan hauta ja Kain Tapperin ja Matti Sanaksenahon Tyhjä tila. Juholassa järjestetään myös erilaisia tapahtumia, ja Juholan galleriassa on kesäisin näyttelyitä.

Juholan tila rajoittuu Leuhunkoskeen. Perheen isä oli uittomies ja myös pojat osallistuivat jo nuoresta iästä lähtien uittotöihin. Peräti neljä suvun miehistä on hukkunut lähivesiin. Uittotöistä saatu tienesti oli merkittävä lisä perheen elantoon. Maaseudun sähköistyksen yhteydessä päätettiin voimalaitoksen rakentamisesta Leuhunkoskeen. Tapperin perhe kävi oikeustaisteluun kosken valjastamisen tuomista haitoista. Aineellisten vahinkojen lisäksi Aino ja Vihtori Tapper vaativat korvausta maiseman muutoksesta sekä muutoksen vaikutuksesta taiteelliseen työskentelyyn. Perheen "koskisota" oli ensimmäinen yleistäkin merkitystä saanut kannanotto luonnon ja maiseman henkisten arvojen puolesta.